

заедно да иматъ народоправление то. Наистина, тии нагласили така, штото и троица та получили да заповѣдатъ голѣми области: Красъ богата Сирія, Помпей Испания, а Цѣсарь Галия. Красъ, който искалъ оште повече да се обогати отъ войнишка плѣчка, нас скоро загиналъ въ бойть, кога се билъ съ близосѣди ти си Партияне. Помпей управлявъ Испания прѣзъ помошници; а самъ останалъ въ Италия, да дѣржи подъ себе си сенатъ и римскити голѣмци.

Цѣсарь се показалъ много по-далновиденъ отъ другаре ти си. Той разбралъ, че нѣ сенатъ тъ, а само вѣрна та войска може да го направи владалецъ, та затова гледалъ по-напрѣдъ да придобие войнишка слава. Затова си избралъ за себе си Галия Прѣдѣлаййска и Заалаййска. На Галия Заалаййска само южна та ѹчасть била тогава на Римляне ти. Останало то пространство населявали едни юнашки народи, които трѣбовало да се покорятъ.* Цѣли осмь години (58—50 год.). Цѣсарь се билъ непрѣстайно, и показалъ голѣмо юначество. Той покорилъ цѣла Галия, прокудилъ Германци ти, што били прѣминали западна та

*) Тия народи принадлежали на племето *Келти*, което въ старо врѣме захватило Галия, Британски ти острови, сѣверната часть на Италия и Испания и югозападна Германия. Галити били известни по живий и немирний характеръ и между другото по голѣмо то любопитство; тии, запримѣръ, спирали пѣтницити и ги распитовали, што става въ другити земи. Вѣра та имѣла единъ доста мраченъ и суроъ типъ: така, у тѣхъ имало единъ обычай да принасятъ жъртва човѣци. Жъртвите имѣ или другиди *ти* имали голѣма почетъ въ народъ тъ и отсъждали съдби. Паметници за друидизма служатъ на сегашно врѣме (въ сѣверна Франция и въ Британия) едни голѣми камене, които са натрупани на купове или са натурени единъ възъ другъ; това са били мѣста, дѣто са се принасели жъртви. Галити се дѣлили на твърдѣ много дребни владовища, които често си враждовали помежду си, та затова, ако и да били юнаци, не могли да устоятъ среща римско то завоевание.